

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci, cooperative și întreprinderi Lei 1500—; pt. particulari Lei 800—; pentru funcționarii publici și particulari Lei 500—. În străinătate Lei 2000—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 20—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu**

Sumarul:

Repartizarea energiilor economice. — Mărginenii în Răsărit. — Economii și Depuneri — Contul sau Conturi Tranzitorii. — Lămuriri juridice fiscale, comerciale și contabile. — Bursa. — *Cronica*: Prolungirea termenului pentru retragerea din circulație a biletelor de 100 Lei. Denitele Statului. Rente Unificate 4% și 4½% din 1941. Descoperirea Americii. Scăderea natalității în Franța. Morăritul. Garanția Statului pentru operațiuni bancare. Reducerea de 25% a cotelor de impozit elementar. Orezul. Construirea de șosele. Exportul în Italia.

Repartizarea energiilor economice.

O caracteristică a vremilor tulburi este, că multe lucruri își pierd aspectul lor normal așa că persoane și situații se inversează și ca să vorbim în termeni de toate zilele, ce e sus ajunge jos, și ce e jos ajunge sus. Aceasta e urmarea unei stări labile a structurii sociale și e semnul unei desagregări a fondului solid pe care era construit.

O situație ideală ar fi, care ar permite ca fiecare dintre noi să poată activa la locul său, conform pregătirilor și talentelor sale intelectuale sau profesionale.

În relațiune economică aceasta ar însemna, că cei dela conducere să aibe simțul necesar pentru înțelegerea fenomenelor ce se petrec în acel sector, și în activarea lor să fie conduși de un sistem adecuat.

Nu trebuie de aceea aruncat toful la fier vechiu, căci dacă sunt deficiențe, acestea trebuie arătate numai din motivul de a întregi cadrele și de a îndrepta greșelile pe măsura în care este necesar.

De a pune azi pe fiecare om la locul său, este deosebit de greu, fiindcă frământările noastre sociale și politice au determinat multe persoane, și nu dintre cele mai fără de talent, de a sta la o parte, în expectativă, de teama ca o viitoare evoluție să nu desavueze o hotărâre luată într'o anumită direcție. Din motivul acesta, lumea deși îi cunoaște, trece peste ei și astfel poate că nu se mai pot manifesta niciodată, sau poate că numai la o ocazie mai îndepărtată, prielnică și pentru ei.

În momentul de față, acestea sunt energii pierdute pentru folosul obștesc, pe când dacă ar exista o apreciere obiectivă, lipsită de constrângerea directivelor de multe ori impuse în mod artificial, ele ar putea fi încadrate în activități potrivite dispozițiilor și pregătirilor lor.

Astfel multe persoane ajung la locuri și situații nepotrivite pe cari o se-

Nu lăsa otrava svonului dușman să-ți pătrundă în casă!

lecționare mai judicioasă le-ar putea împlini cu mult succes.

Omul individual să alege din astfel de încercări cu regrete, dar și societatea suferă de pe urma astor fel de nepotriviri, căci multe talente rămân îngropate și nu pot contribui la progresul general. Un om ne pus la locul lui, va săvârși o muncă mediocră, pe când pus în mediul său natural, ar putea savârși opere de mare valoare. Este soarta talentelor ca numai în rare cazuri să se poată valida în adevăratul lor domeniu. Nu trebuie să trecem cu vederea că și în această privință știința a început să activeze. În școli să practică deja selecționarea aptitudinilor pe bază de psihotehnică și psihoanaliză. Copiii la o anumită etate se diferențiază în privința intelectuală și se poate deosebi foarte distinct dacă peste tot are cineva talent, sau în ce fel de ocupațiuni omenesci ar putea produce ceva peste normal, și în fine încotro se îndreaptă talentul său. În felul acesta adolescentul, intră în viață practică deja cu o predestinație oareșicare, menită să creeze un avantaj asupra acelor — din păcate încă foarte mulți — cari nu prin talente ci prin legături familiare sau alte interese ajung tocmăi în astfel de poziții unde nu produc nimic.

Situația anormală a distribuției energiilor pe care am schițat-o mai sus, să poate urmări și mai departe în activitatea noastră economică.

Sunt multe comori naturale în țara noastră a căror exploatare sau nu se face de loc, sau se face de elemente străine de regiunea în care se află, așa că autohtonii numai puțin folos trag din ele. De categoria aceasta aparțin spre pildă producțiunea subsolului, cu zăcămintele sale de metale nobile, aur și argint, cărbuni, gaze naturale și petrol. În sectorul acesta găsim fel de fel de societăți cu capital și personal străin. Personalul acesta nu se compune numai din oamenii dela conducere ci și din muncitorimea angajată. Întâlnim în aceste exploatări foarte mulți Maghiari, Polonezi, Francezi, Olandezi, Germani etc. Autohtonii, adecă Românii au aici un rol mai mult secundar. Abia în ultimul deceniu, prin sforțările făcute de guvern, eumpăna începe a se pleca în folosul lor.

Războiul a adus cu sine situația că multe exploatări ale subsolului și solului cari mai nainte se considerau nerentabile, să devină rentabile și să contribuie la majorarea avuției naționale. Mine de aur, mangan, cărbuni, silicate de aluminiu etc. a căror randament era considerat ca nesuficient, au devenit în urma ureării prefurilor și a imposibilității de ale procura din străinătate, surse de mare valoare economică.

Lucrând mai departe în direcțiunea aceasta, sursele și forțele economice se vor putea strânge într'un mănunchiu mai compact și mai voluminos, păstrând rezultatele în folosul națiunii noastre.

Ce s'a zis despre producțiunea naturală, să poate aplica și la motorul de distribuție a produselor, care este comerțul și mijloacele de comunicare.

Printr'o fatalitate a împrejurărilor, poporul românesc a fost lipsit de foloasele pe cari le aduce — relativ ușor — comerțul. Elemente străine, venind din Levant și din Balcan, s'au înfipt în corpul nostru sugând această sevă bogată a schimbului de mărfuri. Indrumările conducătorilor au întârziat prea mult, parte fiindcă nu erau Români și parte fiindcă le plăcea monopolul rezervat exclusiv lor. Abia în timpurile mai moderne activitatea noastră națională s'a îndreptat și spre acest sector. Azi, grație curentului de românizare, ritmul acestei activități a primit un nou impuls, care ne place a crede că va dura și după războiu. Să nu-i invidiem pe aceia cari în acest ram de activitate economică își câștigă averi cât mai mari, căci totalitatea lor sporește patrimoniul națiunii și banul agonisit de ei se întoarce în altă formă în circuitul economic. Ei contribuie prin aceasta la vigoarea economică și indirect la înălțarea patriei.

Punctul acesta de vedere ideal, aplicat în toate sectoarele vieții noastre economice, va promova repartizarea justă a energiilor de cari avem nevoie.

MERCATOR.

Prin minciuni, dușmanul tulbură sufletele celor slabi ca să poată slăbi puterea de rezistență a Neamului.

Vrei tu român adevărat, cinstit și iubitor al vetrei tale să te faci unealta dușmanului?

Mărginenii în Răsărit.

Se împlinesc trei sferturi de veac dela începutul expansiunii Mărginenilor în Răsărit și aceasta impune să știm mai mult de acțiunea lor economică desfășurată înfloritor odată iar acum rămasă în cutele vremii ca o mărturie de afirmare social-economică românească, demnă de studiat și înfățișat în toată mândria ei. S'a amintit de Mărgineni dar nu s'au scris pagini care să-i prezinte așa cum s'au străduit ei să fie în viața adevărat colonizatoare ce le-au impus-o nevoile și spiritul lor mai ales. Oameni de natură independentă, căutau să-și manifeste îndeletnicirea — oieritul — pe locuri unde stăpânirea nu o simțeau vitregă și de aceea plecau în „Țară“, (Vechiul Regat) sau către Răsărit, în Basarabia și Rusia.

Cuvinte frumoase nu au lipsit să se spună ocazional despre Mărgineni iar dacă cineva s'a mai gândit să și scrie ceva despre ei, au găsit inspirație mai curând din viața celor răspândiți în toate regiunile țării cu ocupații diferite.

Dar Mărginimea nici nu cuprinde — după cum greșit se rostesc cei mai mulți — mai mult decât „Jurul Săliștei“. Comunele, Vale, Sibiul și Cacova pe deoparte iar pe de altă parte Galeș, Tilișca și Rod cu gravitație în centrul Săliște formează „Mărginimea“ și aceasta își are importanța ei deosebită pentru un studiu serios, obiectiv.

Oieritul, această ocupație cu care Mărginenii și-au făcut o faimă netăgăduită, potrivită și felului lor de a fi a prilejuit celor neavuți plecarea în Țară sau pe plaiurile basarabene pentru a se angaja ciobani la târлаșii români în Vechiul Regat și Bulgari în Basarabia.

Către Basarabia au plecat mai ales rodenii, tilișcanii, căcovenii, sibielenii, vălenii și săliștenii și mai puțini din ceilalți amintiți, căutând Vechiul Regat, Dobrogea în special.

Unii din Basarabia cu ocazia cumpărării de oi de către țătarii ruși au plecat, primii, „mânători“ la turmele ce luau drumul rusesc. Ajungând în părțile de nord ale Mării Negre, în Tavria, și găsind teren de pășunat admirabil, rămân mai departe pentru grija turmelor mănate. Tilișcanii în special caută și se stabilesc în majoritate în această regiune iar rodenii cu economiile câștigate în oi, cobor în „Crâm“ (Crimeia), formându-și cu timpul aci rosturi oierești bine înstărite ca și tilișcanii rămași mai la nord.

„Drumul Țării“ din Basarabia peste Nistru la Tighina și apoi cât mai departe la Nicolai (Nicolae), începuse mereu să se bată de opinca Mărgineanului, care se ducea după oi în Basarabia și la întoarcere aducea cu el noi tovarăși, fie rude sau cunoscuți. Și astfel așezări românești numeroase se consolidează și devin tot mai cunoscute și pentru cei rămași în comunele Sibiului, cărora li se aduc din „bogățiile Rusiei“ cu ocazia sărbătorilor multe lucruri. Dar războiul mondial și căderea regimului țarist întrerupe cu totul legăturile dintre aceștia și plecații lor.

De acum soarta Mărginenilor e în voia Domnului. Bolșevicii cu sistemul lor de comunizare, sechestrează averile, pe cei ce se opun îi trimit în Siberia, în scurt impun condiții de viață cu totul insuportabile, ceea ce îi constrânge pe unii, foarte puțini, să încerce o întoarcere acasă în țară iar pe ceilalți să înceapă o viață lipsită de pasiunea muncii, de liniștea sufletească și bunăstare. Din zi în zi viața tot mai grea îi readuce la sărăcia inițială iar încercările bolșevicilor tot nu-i pot determina să se adapteze mediului destructiv bolșevic. De aceea loviturile bolșevicilor nu au încetat iar azi îi găsim răspândiți pe întinsul rusesc.

Ceea ce trebuie să desprindem din strădania acestor oameni, este risipirea zădarnică de energii și aceasta datorită socotinții lor de a se statornici acolo unde aveau posibilități nemărginite de dezvoltare.

Au ignorat gândul ca rezultatele muncii să le aducă acasă și să-și înstărească gospodăriile sărăcicioase pentru ca la bătrânețe să găsească un loc bun de odihnă, să facă familiei un mediu mai bun de dezvoltare iar satului o mândrie prin exemplul muncii lor neprecupețite. Starea decăzută a satelor mărginene aci trebuie căutată. Se făcuse un obicei ca femeile să rămână cu copiii acasă iar bărbații să plece în căutarea treburilor, revenind odată la an de Sărbătorile Crăciunului, cu dășagii încărcăți de bunătați. Și acestui obicei se datorează apoi unele despărțiri, căci depărtarea îi face pe unii să-și facă alte familii acolo unde muncesc, dacă femeile lor nu voiau să-i urmeze. Rămân astfel case fără sfilp de susținere și vremea nu le cruță, le dărâmă.

Din toată bunăstarea Mărginenilor în Răsărit nu s'a făcut nimic pentru ridicarea satelor lor, a fost o totală indiferență a acestora

față de locurile natale și aceasta datorită numai lipsei lor de orientare cât privește folosirea rezultatelor muncii lor de o viață întreagă.

O d e s a, 21/X 1943.

ALDEA OVIDIU DUMITRU.

Economii și Depuneri.

Mal mult ca oricând împrejurările grele prin care trecem, ne obligă la o conducere circumspectă a afacerilor noastre gospodărești. Vieața este grea, și numai cântărind toate posibilitățile de chivernisire, ne putem ținea în echilibru. Dar azi, afară de preocupările noastre zilnice, trebuie să ne cugetăm și la aceea, că buna gospodărie privată garantează și bunul sfârșit al războtului, căci dacă noi, individual, ne bucurăm de o oareșt care prosperitate, putem ajuta în mod efectiv la suportarea cheltuteliilor extraordinare impuse statului.

Nu înzădar s'a formulat fraza că „capitalul este sângele economiei”, căci de fapt, organismul economic numai așa este viabil, dacă capitalul, asemenea sângelui din vinele corpului omenesc, circulă în el, și pătrunde în cele mai îndepărtate celule. Continuând comparația ajungem la constatarea din celalalt extrem, că o lipsă de sânge este anemia omului și a economiei care la durată distruge întreg organismul.

Remediul contra acestei decadente este numai transfuziunea de noul capitaluri — de sânge nou și abundent.

Dacă privim dezvoltarea noastră economică în epoca ce s'a scurs între cele două războaie mondiale, va trebui să facem constatarea prea puțin înlăstitoare, că economia noastră națională nu s'a dezvoltat în acel ritm la care eram îndreptățiți după noul aspect al țării noastre, înfățișate prin unirea marilor bogății naturale care a fost aportul fiecărei provincii. Defectul acesta în economia noastră este a se atribui lipsei de capital, boală de care suferim de când s'au pus bazele economiei noastre naționale moderne. Scurta epocă de pace până la actualul războt mondial, a fost și ea întreruptă de crize financiare, dar în genere capitalul rulant nu a fost căutat cu atâta insistență ca azi când suntem în plin războt. Accentul s'a pus mal mult pe dezvoltarea industriei, pe când agricultura a progresat într'o cadență mal moderată. Războtul a impus și agriculturii o nouă orientare. În urma blocusului impus de flotele inamice, multe pro-

duse agricole și industriale necesare și armatele au dispărut de pe piață și au trebuit înlocuite cu produse indigene. Agricultura a început să fie industrializată. Faptul acesta împreună cu sforțările tot mal mari de export de vite spre țările amice, au necesitat capitaluri mari a căror procurare a căzut în sarcina băncilor. Lipsa de capital a mal fost intensificată și de împrejurarea că azi mal la toate transakțiunile se cere plată în numerar.

Războtul a schimbat în totul piața financiară. De unde până acum ne-au stat la dispoziție capitalurile naștunilor bogate din Occident, azi cade în sarcina noastră, ca prin economii intensificate să umplem golurile. De aceea, orice ban economic și depus la bancă este de mare importanță. Putem face lucrul acesta dacă ne reținem dela toate cheltuteliile inutile. La un popor de 14 milioane se adună chiar și din economiile cele mal mici, sume importante care amplifică circulația banului. Depunerile dela bănci se almentează în faza războtului mal cu seamă dela populația dela orașe care face cu predilecție depuneri „la vedere” ușor la îndemână în caz de nevoie. Populația rurală s'a desobșnuit a mal aduce banii la Bancă, fie de frică că se vor pierde, fie din cauza trebuințelor lor imediate care la prețurile urcate de azi, cer ținerea în casă a unui numerar considerabil. Este evident că se face exagerare în privința aceasta, deoarece și prețul de vânzare a produselor agricole, dar mal cu seamă a vitelor — în compartimentul exportului — s'a urcat enorm. Ar fi deci just ca și elementul agricol să participe în mod adecuat la constituirea de economii depuse, dacă nu la băncile dela orașe, cel puțin la cooperativele care le sunt mal aproape.

Ni se spune că deponenții să fie de devvalorizarea banului nostru. În privința aceasta cercurile conducătoare ne asigură, că moneda noastră și-a păstrat valoarea întrânsecă și fenomenul de scumpete nu este a se atribui deprețierii monetei, ci a repartizării și distributiei neegale a mărfurilor.

Este o axiomă veche, că cu cât moneda circulă mal repede și mal amplu, cu atât mal mult se urcă și producțiunea care la rândul ei sporește avuția națională. Din contră, o tezaurizare a banului înseamnă anemia circuitului economic, stagnarea producțiunii și în ultima analiză sărăcie generală. Să scoatem deci banii din ascunzișuri și să-i predăm băncilor și cooperativele noastre ca să ne aducă folos și să îmbogățim patrimoniul național.

Contul sau Confuri Tranzitorii.

Un grup de cettori ne-au cerut mai de mult să tratăm prin Revistă despre „Contul Tranzitoriu” și anume: Când apare acest Cont, ce conține, ce scop urmărește, cum influențează Bilanțul și Contul de Profit și Pierdere, cum și când se lichidează și dacă se lucrează cu acest Cont și în cursul anului.

Recunoaștem că o examinare mai amănunțită a acestei denumiri de care s'a făcut în trecut și se face uneori și acum uz și chiar abuz, este necesară, căci în aceste vremuri de străduinți pentru raționalizarea și normarea contabilității, nu mai este permis să folosim expresiuni, care nu întrunesc condițiile necesare unei nomenclaturi contabile, ș. a. din titulatura contului să relaxe natura economică-juridică a posturilor înregistrate și același cont să nu cuprindă decât posturi de același natură.

Or, cuvântul „Tranzitoriu” (latinescul *transitus* = trecere) — folosit ca titulatură de cont contabil, înseamnă „în trecere”, ca loc, timp și în înțeles mai larg ca situație juridică, fără a indica ce anume element de Activ sau de Pasiv este „în trecere”.

Deci, la acest cont s'ar înregistra posturile, care — pentru diferite motive — nu se trec de-a dreptul în socoteala, (Contul), căreia îi aparțin prin natura lor economică sau juridică, — urmând ca mai târziu să se facă trecerea dela acest cont — cu înregistrare provizorie — în contul, unde postul trebuie să rămână.

Ex. sume primite fără a se cunoaște destinația lor, cheltuteli făcute fără a se ști precis pe cine privește, venituri sau cheltuteli care nu privesc exercițiul — când s'au încasat ori plătit și exercițiul viitoare etc.

În special, aceste din urmă formează materia cea mai obișnuită a conturilor „Tranzitorii”, căci de multe ori nu este vorba numai de un cont „Tranzitorii” ci de „Conturi tranzitorii”, — titulatură, care se poate să nu existe în Maestru, dar sub care se adaugă la „Bilanț” conturile cu caracter „tranzitorii”, — chiar dacă aceste conturi au titulatura lor proprie, precum: Chiriile anticipate, Dobânzi avansate...

Când în contabilitate există aceste conturi fie din cursul anului, — când s'a făcut separația de veniturile și cheltuteliile exercițiului, fie la sfârșitul anului — când s'a încheiat Bilanțul, — nu are nicio justificare contopirea acestor conturi cu denumirea lor clară în așa zisele conturi Tranzitorii sau cont Tranzitoriu, care uneori se trece în Bilanț numai cu soldul.

În acest caz, acest Sold rezultat din compensarea posturilor de Activ și Pasiv — nu va spune absolut nimic, după cum de altfel nici titulatura „Tranzitorii” nu arată ceva determinat.

Legiuitorul german obligă cel puțin prin Bilanțul tip prevăzut de legea Soc. pe acțiunii din Ianuarie 1932 ca să se menționeze separat în Activ și Pasiv posturile tranzitorii, care în literatura germană sunt denumite și „*Durchlaufende Posten*” (Posturi care trec prin...) făcând parte în cadrul de conturi din grupa: „*Abgrenzungskonten*” (conturi delimitative), — care cuprind nu numai posturi tranzitorii, ci și venituri și cheltuteli zise „neutrale”, ce nu privesc propriu zis obiectul întreprinderii.

În general, conturile Tranzitorii se consideră a fi conturi de Bilanț, — întrucât trec în exercițiul viitor; — în cursul anului însă acest cont poate cuprinde și venituri sau cheltuteli — al căror caracter nefiind încă precizat, se ține pe acest cont până se stabilește caracterul lor — ceea ce în orice caz ar trebui să se facă până la încheierea Bilanțului.

Cum uneori nici la încheierea Bilanțului, nu se face această discriminare, înseamnă că în contul „Tranzitoriu” — care apare în Bilanț — pot să fie cuprinse posturi, al căror loc ar trebui să fie în contul de Profit și Pierdere.

În practică se trec uneori la contul „Tranzitoriu”, venituri sau cheltuteli, care privesc exercițiul închis, dar care nu s'au încasat dacă sunt venituri ori nu s'au plătit, dacă sunt cheltuteli, ș. a.

Dacă este vorba de „venituri de încasat” se debitează contul „Tranzitoriu” și se creditează contul de venituri „Dobânzi”.

Dacă este vorba de „Cheltuteli” se creditează contul „Tranzitoriu” și se debitează conturile respective de cheltuteli (Salarii, Cheltuteli generale, Impozite) etc. în loc să se înregistreze în mod clar „Dobânzi, Comisioane, etc. de încasat” sau „Venituri de încasat” respectiv „Cheltuteli de plată”, dacă nu este cazul a se trece chiar în contul celor ce datorează veniturile ori noi le datorăm sume pentru servicii prestate sau bunuri consumate.

Tot la un cont „Tranzitoriu” se trec uneori posturi, care au cu totul alt caracter ș. a. Venituri sau Cheltuteli probabile, care deci — în momentul încheierii Bilanțului nu au în mod precis caracterul de Venituri sau Cheltuteli. Ex. o dobândă dela un debitor dubtos.

Se debitează contul persoanei respective cu dobânda, dar pentru că încasarea dobânzii este foarte problematică — ca să nu se treacă la Venituri prin Contul „Dobânzi”, se trece la

contul „Tranzitoriu“, și va apare deci în Bilanț la Pasiv, egalând postul din Activ.

Băncile noastre conform schemei din Bilanț-tip nu fac această înregistrare prin contul „Tranzitoriu“, ci printr-un cont clar intitulat: „*Do-bânzi nerealizate la creanțe dubioase*“.

Iată cum se poate foarte ușor înlocui de-rurmirea generală și multilaterală de „Tranzi-toriu“ prin conturi contabile, a căror titulatură arată clar cuprinsul contului.

Recomandăm deci evitarea pe cât posibil a așa zisului cont „Tranzitoriu“, dacă nu chiar, în-lăturarea lui completă din nomenclatura con-tabilă.

Dr. V. M. IOACHIM.

(Rev. Gen. de Com și Cont. Nr. 9-10 Sept.-Oct. 1943).

Bămuriri juridice, fiscale, comerciale și contabile.

— **Reevaluarea investițiilor.** — Prin Decretul-Lege din 16 Iulie 1943 s'a acordat simț toare re-duceri de taxe și impozite pentru sporirea ca-pitalului prin reevaluarea investițiilor. Taxele se ridică la 11,50% dacă este vorba de investi-țiunile imobiliare. Se recomandă a se reevalua investițiunile complet armonizate pentru a bene-ficia de dreptul de armonizare la reevaluare. Se pot face reevaluări chiar la investiții care n'ar mai figura în scripte, fiind complet amorti-zate, dacă continuă să fie folosite în întreprin-dere.

Prin legile de degrevare din Sept. 1943 se bucură de dreptul de amortizare și de socotirea la complementar și reevaluările făcute în peri-oda dela 1 Aprilie 1943 — 16 Iulie 1943.

— **Reduceri de impozite.** — În conj. cu art. 38 din Legea contrib. directe dela 1 Aprilie 1943 se reduce cu jumătate pe primul an și cu o treime pe al doilea an impozitul comercial la în-treprinderile nou înființate dacă fondurile proprii și străine nu depășesc 25 milioane lei.

— **Timbrarea notelor de spese interne.** — Notele de spese interne, dacă cuprind o soco-teală, se timbrează ca deconturi, altfel ca chi-tanță.

— **Cartea Mare registru obligator pentru Societăți.** — Conform art. 4 par. 19 al. 5 din legea timbrului și înerea registrului „Cartea Mare“ este obligatorie pentru toate societățile comerciale, exceptând societățile în nume colectiv și în co-

mandită și asociațiunile în participație cu un venit impozabil mai mic de Lei 300 000 anual, potrivit art. 41 al. IV din legea Contribuțiilor directe.

Rev. Gen. de Com. și Cont., Nr. 9-10, Sept.-Oct. 1943).

Bursa.

Pe piața financiară plasamentele de credit au urmat în ritm neschimbat față de raportul nostru anterior. Banca Națională arată la 9 Oct. a. c. o creștere a portofoliului cu 2¹/₂ miliarde față de săptămâna precedentă.

Investițiile în imobile și ipoteci au urmat o cadență mai moderată. În schimb depunerile „la vedere“ arată o urcare îmbucurătoare.

Sprînjintrea industriei și finanțarea recoltei a mers în ritm obișnuit.

Urcările de capital și reevaluările de active au urmat un curs mai moderat.

Un fenomen interesant este, că în capitală, în compartimentul textilelor, au început vânzări pe credit. Este un semn că stocurile s'au acumulat însă cumpărătorii nu se prea îmbulzesc.

Un alt fenomen de talie este, că societatea „Mannesmannröhrenwerke“ oferă spre vânzare acții în valoare de circa 40 mil. Lei, dela socie-tatea metalurgică „Titan, Nădrăg, Calan“. Până acuma nu era cazul ca societăți germane să se desintereseze de industria grea din țara noastră.

Importul este frânat din lipsa de mărfuri și prețul lor prea urcat în „Noua Europă“.

Bursa a lucrat în acalmia obișnuită, poate și jenată de evenimentele politice și militare.

Dăm mai jos cotașiunile comparative dela unele efecte.

	Cursul la începutul lunii Ianuarie 1943.	Cursul la 4 Nov. 1943.
Inzestrarea marți Lei	73.50	73.50
„ „ mlei „	67.—	61.—
Reîntregirea „	63.25	63.—
B. N. R. „	12.000.—	14.000.—
„Albina“-S. blu „	500.—	555.—
Banca Com. Ital. și Română „	430.—	610.—
„ Românească „	1.175.—	750.—
„ „ pul „	(800.—)	730.—
„ de Se. a Rom. „	500.—	535.—

Banca de Credit Rom.		455 —	
„ Com. Română „		610 —	
Astra Română	5.250 —	3.425 —	
Steaua	(1 600 —*)	1.525 —	
Creditul Minter	1 880 —	1.000 —	
I. R. D. P.	655 —	(425 —)	400 —
Gaz Metan	2 950 —	(2 850 —)	2 500 —
„Mica“	1.770 —	1.140 —	
„Reșița“	1 650 —	1.135 —	
Creditul Industrial	1 425 —	(1 000 —)	925 —
S. R. D.	4 800 —	2 425 —	
S. T. B.	4 650 —	1 800 —	
S. T. B. put		1.750 —	
Telefoane optate	2 400 —	1 875 —	
Nitrogen	1.760 —	1.325 —	
„Letea“	1.450 —	1 140 —	

E. V.

CRONICA

Prelungirea termenului pentru retragerea din circulație a biletelor de 100 Lei.

Ministerul finanțelor a hotărât ca termenul pentru retragerea din circulație a biletelor de 100 lei să se prelungească până la 31 Decembrie 1943.

Preschimbarea acestor bilete se face la administrațiile financiare și percepțiile fiscale, primindu se în plată de impozite sau dând în schimb monete metalice, precum și la ghișeele Băncii Naționale a României.

Publicul posesor al biletelor de 100 lei este învitat să ia cunoștință de acest termen și să le prezinte la preschimbare, cunoscând că la data de 31 Decembrie 1943, încetează puterea lor circulatorie.

După această dată și până la 31 Ianuarie 1944, se vor primi numai în plata impozitelor datorate Statului.

*

Venitele Statului în primele 5 luni 1943, s'au urcat la 57.131 mil. față de Lei 34.475 mil. în a. 1942.

Din suma de Lei 57.131 mil. au intrat Lei 6.845 mil. din vămi (în a. 1942 numai 3.489 mil.) din impozite directe Lei 8.991 mil. (față de Lei 5.196 mil. în a. 1942); din impozite indi-

*) în paranteză sunt cursurile dela 21 Oct. 1943.

recte Lei 12.495 mil. (față de Lei 9.169 mil. în a. 1942); și din monopoluri Lei 8.948 mil. (față de Lei 4 991 mil. în a. 1942).

*

Rente Unificate 4% și 4¹/₂% din 1941 se cumpără de către trezorerie.

Vânzătorii au să prezinte ofertele lor până la 25 Noembrie 1943 la „Direcțiunea generală a Datoriei publice“, București, Str. Dr. Răureanu Nr. 3.

Ofertele au să conțină:

1. Numele și adresa ofertantului;
2. Numirea rentei. Valoarea nominală;
3. Prețul ofertă.

Ofertele vor fi însoțite de o garanție de titluri egală cu 10% din valoarea nominală.

Plata titlurilor se va face la Direcția mai sus amintită, după un termen de 5 zile dela data comunicării aprobării cumpărării de către Oficiul Datoriei Publice.

*

Descoperirea Americii s'a făcut de către Europeanii, pe bază de date istorice precise, la începutul lunii Octombrie a. 1001 de către Wikingul Leiv Erikson, va să zică cu aproape 500 ani înaintea lui Columb.

El a plecat spre Sud-Vest de pe țărmurile Grölandei, și a botezat noua țară unde a descoperit, „Vinland“ adică „Țara Vinului“, pentru mulțimea de vii sălbatice găsite acolo.

Din noua descoperire nu a tras atunci niciun folos, deoarece Wikingii au fost așa de puținți la număr, încât autohtonii Indieni i-au putut alunga cu ușurință.

*

Scăderea natalității în Franța. Comisarul general francez pentru Familii, dl Philippe Renaudin, a constatat de curând în o conferință următoarele: „În restul timpului unei generații cifra anuală a nașterilor a scăzut dela 1 milion la 600.000 oameni, deci decesurile în decursul unei generații sunt cu 400.000 mai mari decât nașterile. Franța are proporțional numărul cel mai mare de bătrâni. Tot la 7 persoane unul a atins vârsta de 60 ani.

*

Morăritul. Recolta bună a adus perspective noi și bune și pentru morarii. În anii trecuți ei au avut de suferit multe neajunsuri. În urma raționării fătnei, multe mori au stagnat un anumit timp. Acuma ele ar vrea să se folosească de conjunctura favorabilă întinzând afacerile, și sunt solicitante de credite însemnate dela bănci. Deci și

băncile au perspectiva de a-și lărgi cercul clienților.

*

Garanția Statului pentru operațiuni bancare. În Monitorul Oficial din 25 Octombrie a. c. a apărut următorul Decret-Lege:

Art. I. Ministerul Finanțelor, cu autorizația prealabilă a Consiliului Interministerial (Delegația economică a guvernului), este în drept să acorde prin simplă scrisoare garanția Statului Român, pentru operațiunile de credit făcute de către bănci și instituțiunile de credit, în vederea achiziționării de mărfuri pentru comerțul național, ori înzestrarea armatei au un interes deosebit, de către importatorii români.

Art. II. Consiliul Interministerial sau Ministerul Finanțelor, vor fixa de la caz la caz formă, modalitățile și condițiunile în care se vor acorda aceste garanții.

*

Distribuire de pământ pentru Cavalerii Ordinului Mihai Viteazul. Se comunică oficial, că distribuirea pentru acești cavaleri și urmașii lor, se va începe în curând. Spre acest scop ei sunt invitați să se prezinte începând cu ziua de 9 Noiembrie a. c. în Ministerul de agricultură, pentru a-și alege parcelele. Fiecare membru al acestui ordin are drept la 25 hectare. Cine nu poate apărea în persoană, poate fi substituit, sau poate cere în scris parcelele sale. Acestea se află în județele Cernăuți, Storojineț, Hotin, Cetatea Albă, Sorocea, Cahul, Tighina și Chilia. Sunt catalogate în Mon. Of. Nr. 155 din 7 Iulie 1943.

*

Reducerea de 25% a cotei de impozit elementar primește o nouă interpretare după cum ne spune ziarul „Argus” din 30 Oct. a. c.

Administrația Financiară ne lămurește că reducerea de 25% hotărâtă prin Decretul-Lege Nr. 589 din 6 Septembrie a. c., privește numai întreprinderile comerciale și industriale, nu și pe meseriași. Aceștia rămân deci impuși cu impozitele prevăzute din tabela de impozit de la Art. 30 pct. 4.

*

Orezul în urma blocusului a devenit un articol rar. Cîmă și solul nostru sunt potrivite pentru cultura acestei plante, și ministerul Agriculturii își dă toată silința ca să se răspândească cât mai mult. Din o statistică vedem, că în a. 1943 au fost sămănite cu orez 3446 ha, obținându-se o medie de 3500 kg. recoltă la

hectar. Totalul a fost de 1206 vagoane. Consumul țărilor este evaluat la 4500 vagoane anual, așa că pe lângă o intensificare corăspunzătoare, vom putea acoperi întreg consumul.

*

Construirea de șosele a fost la noi mult timp neglijată. Guvernul actual a pus stăruințe cu bune rezultate pentru completarea rețelei noastre de comunicațiuni așa de importantă pentru comerț și industrie. Dăm mai jos unele date. În 1920—1940 s'au definitivat 1018 km. șosele în valoare de 4 miliarde Lei. În a. 1940—43 s'au mai construit 109 km. drumuri în valoare de 1.728 mil. Lei.

În a. 1920—40 s'au executat 768 km drumuri noi în valoare de 1.585 mil. Lei, și în a. 1940—3 s'au construit 1558 km drumuri noi în valoare de Lei 2.515 mil.

S'au refăcut șosele în a. 1920—43 în o lungime de 122.400 km. în valoare de 3.121 mil. Lei.

Pentru întreținerea Drumurilor naționale s'au cheltuit între a. 1920—43 Lei 6.209 mil.

În aceeași an s'au construit poduri și podete noi în lungime de 28.330 metri cu un cost de 4.197 mil. Lei.

*

Export în Italia. Ministerul Economiei Naționale cu circularul Nr. 66502 din 8 Oct. 1943 aduce la cunoștința interesatilor, că mărfurile destinate pentru Italia și aflătoare în vamă, se pot exporta dacă declarația de vamă s'a înaintat forului competent până la 12 Sept. 1943, și dacă marfa s'a expedit înainte de 8 Sept. 1943, și dacă acreditivul respectiv s'a eliberat înainte de 8 Sept. 1943.

Direcțiunea Exportului din Ministerul Economiei Naționale hotărăște din caz în caz în această materie. Exportul se poate deci face numai în baza unei astfel de hotăriri.

Dorști să aveți un calendar bun?
Atunci comandați-vă de pe acum
Calendarul de birou

Dacia Traiană

Pe anul 1944 — Prețul Lei 100.—